

Farní měsíčník

Únor 2023 ● číslo 2 ● 28. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

„Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen.“
(Iz 53, 4)

O SMYSLU POSTNÍ DOBY ANEB JAK PROŽÍT POSTNÍ DOBU?

Dne 22. února na Popeleční středu vstupujeme do liturgické doby, která nás připravuje na slavení Velikonoc, jež jsou srdcem a středem liturgického roku i celé naší existence. Svátý Jan Pavel II. v jedné z postních katechezí řekl: „Postní doba je vhodnou příležitostí, abychom upřímně a pravdivě prověřovali sami sebe, abychom dali do pořádku svůj život a své vztahy k druhým a k Bohu. Je to náročná cesta, která nás má učinit ochotnými naslouchat Božímu slovu.“ Tato doba je jistě cestou hlubokého návratu srdce k Bohu. Vrátit se k Bohu následováním Krista, který je cesta, pravda a život.

Třemi pilíři postní doby jsou modlitba, půst a almužna. Co znamená dobře se modlit? Křesťan se nemodlí k nějakému abstraktnímu vzdálenému Bohu. Křesťan se modlí v Bohu. V Duchu svatém skrze Krista jdeme k Otci. Modlit se - to

pro křesťana znamená ztížit se a naslouchat ve vnitřním soustředění. Přinést nebeskému Otci všechno to co jsme, naše očekávání, naše naděje, naše rodiny, žít modlitbou jako obět chvály a zároveň v následování našeho života.

Půst v křesťanském pojetí není cílem sám o sobě, ale je prostředkem. Cílem půstu je přiblížení se k Bohu a projevení účinné lásky k bližnímu. Odřikat by si člověk měl jednak to, co mu v křesťanském životě překáží, což je dnes například i závislost na mobilu, internetu apod., a to, co „uvolní“ jeho dobrý vztah k bližním.

Třetí pilíř postní doby je almužna. Slovo almužna pochází z řeckého slova „eleemosyné“ a znamená soucit, milosrdenství, slitování. Dnes se tímto výrazem myslí jakákoliv pomoc věnovaná potřebné osobě z lásky k Bohu, aniž by byla žádána zpět. Papež František při jedné katechezi řekl, že „na prahu věčnosti nám nezůstane to, co jsme si vydělali, ale to, co jsme rozdali.“ A svatý Řehoř z Nyssy: „Bohu se nejvíce podobáme tehdy, když prokazujeme dobro těm, kteří nám to nemůžou nikdy a nijak oplatit.“ Prosme Matku Boží a Matku Církve, aby nás provázela postním putováním a aby pro nás byla cestou pravého obrácení. Nechme se od Ní vést a dojdeme k vnitřnímu obnovení ke slavení velkého tajemství Kristových Velikonoc, nejvyššího zjevení lásky milosrdného Boha.

Požehnanou postní dobu vám všem vyprošuje o. Richard.

DUCHOVNÍ SLOVO

POSTNÍ DOBA

V postní době jsme podněcováni k tomu, abychom vychovali svá srdce k touze a lásce k Bohu. Jak říká sv. Augustin: „Bůh – tato jediná slabika je vším, po čem toužíme.“ (Benedikt XVI.)

Každoroční prožívání postní doby je příhodný čas pro vystoupení na posvátnou horu Velikonoc. Postní doba připravuje katechumeny i věřící na slavení velikonočního tajemství.

Pán Ježíš byl na poušti pokoušen od ďábla. Ďábel samozřejmě pokoušel Krista, v Kristu jsi však byl pokoušen také Ty. Vždyť Kristus přijal tvé tělo, aby ti mohl dát svou spásu. On na sebe vzal smrt, která patřila tobě, aby ti dal život, vzal na sebe tvoje pokolení, aby ti mohl dát svou slávu.

Já mám v Kristu svou „pevnou věž“. On se pro nás stal obrannou věží proti nepříteli. On je základním kamenem, na kterém je zbudována církev. Hleďáš útočiště, aby tě nemohl zranit ďábel? Ukryj se ve věži! Věž je před tebou. Vzpomeň si na Krista a vstoupíš do věže. Jak si můžeš vzpomenout na Krista? Budeš-li procházet nějakým utrpením, vzpomeň si, že on jím prošel před tebou, a přemýšlej, proč jej vytrpěl. On zemřel, aby vstal. Doufej, že i ty dojdeš k cíli, k němuž tě předešel, a vstoupíš do věže, aniž by ti nepřítel ublížil.

LECTIO DIVINA na každý den v roce

NAŠE FARNOST DNES

Z farních matrik za rok 2022

Pokřtěno bylo:

31 dětí (20 chlapců a 11 dívek)

K 1. sv. přijímání přistoupilo:

31 dětí

Svátost biřmování přijalo:

23 biřmovanců

Sezdány byly:

4 páry

Pohřbeno bylo:

43 farníků

(zapatřených bylo 18 farníků)

Z farních matrik – leden 2023

Pokřtěni byli:

Viktorie Hořáková

Pohřbeni byli:

Vojtěch Lysák (70 let)

Antonín Liška (88 let)

Stanislav Fojtík (83 let)

Bylo:

- Mše sv. na Nový rok, Slavnost Matky Boží, Panny Marie
- Slavnost Zjevení Páně
- Svátek Křtu Páně
- Fatimská pobožnost
- Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů (Týden modliteb za jednotu křesťanů)
- Neděle Božího slova

Bude:

- 2.2. svátek Uvedení Páně do chrámu (Hromnice) – mše sv. v 7.30 a 17.00 hod.
- 3. 2. Svatoblažské požehnání – mše sv. v 7.30 a 17.00 hod.
- 11. 2. svátek Panny Marie Lurdské – pomazání nemocných při mši sv. v 7.30 hod.
- 13. 2. Fatimská pobožnost – mše sv. v 16.00 hod.
- 22. 2. Popeleční středa – mše sv. v 7.30 a 17.00 hod.
- Nikodémovy noci – v postní době každý pátek po mši sv.
- Křížové cesty – pátky v 16.20 hod., neděle v 14.00 hod.

PROGRAM DENNÍHO STACIONÁŘE

- 1. 2. POVÍDÁNÍ S PANEM DĚKANEM z Valašských Klobouk v 9.30 hod.
- 7. 2. MŠE SVATÁ V DENNÍM STACIONÁŘI v 9.30 hod.
- 15. 2. POVÍDÁNÍ O PŘÍRODĚ s paní Figarovou v 9.30 hod.
- 21. 2. FAŠANKY v 9.30 hod.
- 27. 2. TRÉNINKY PAMĚTI PRO KAŽDÝ VĚK v 9.30 hod.

Vánoční koncert

Svěcení vody, soli a křídly

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2023

Děkujeme všem koledníkům Tříkrálové sbírky, kteří vyšli do ulic přát štěstí, zdraví a Boží požehnání. Velké díky patří všem organizátorům a vedoucím skupinek. Děkujeme všem dárcům za jejich dobrá srdce, díky kterým můžeme pomoci potřebným. Věříme, že Tříkrálové koledování naplnilo své poslání.

„Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“ (Mt 25, 40)

Fm

V sobotu **7. ledna** proběhla v našem regionu opět tradiční Tříkrálová sbírka. Do ulic našeho regionu se vydalo více jak 350 dobrovolníků.

Snažili jsme se navštívit všechny Vaše domovy a pokud se někde nepodařilo dorazit, ať už z důvodu strachu z puštěného psa, špatného zazvonění nebo únavy dětí, tak se omlouváme a těšíme se na příští setkání.

I přesto nás těší Váš neustálý zájem o podporu této největší dobrovolnické akce v České republice.

V našem regionu se pohybovalo **80 skupinek** koledníků se svým doprovodem a díky Vaší štědrosti vykoledovaly na podporu nejen naší Charity, ale i dalších projektů celkem **735.944 Kč**.

Sbírku je samozřejmě možné podporovat i nadále prostřednictvím online koledy, kterou najdete na webových stránkách Tříkrálové sbírky nebo naší Charity Valašské Klobouky, kde najdete možnosti, jak naše projekty podpořit.

Vše nejen o sbírce najdete na www.valklobouky.charita.cz, a také na www.trikralovasbirka.cz

Ještě jednou velké díky a vše dobré v začínajícím roce přeje Charita Valašské Klobouky.

Mgr. Tomáš Naňák (ředitel Charity Valašské Klobouky)

Přehled výsledků koledování Charity Valašské Klobouky

Valašské Klobouky	167.643,-
Lípina	12.928,-
Smolina	16.730,-
Tichov	20.850,-
Poteč	48.350,-
Študlov	28.322,-
Lačnov	61.877,-
Valašské Příkazy	27.988,-
Mirošov	4.694,-
Brumov-Bylnice	171.167,-
Svatý Štěpán	16.910,-
Sidonie	17.079,-
Návojná	30.325,-
Nedašov	73.941,-
Nedašova Lhota	37.140,-
CELKEM	735.944,-

DĚKUJEME!!!

POUTNICKÁ ITÁLIE – ASSISI

Tímto pojednáním o Assisi pokračujeme podruhé v cyklu Poutnická Itálie.

Assisi – je historické město s 28 tis. obyvateli ležící v regionu Umbrie asi 20 km východně od města Perugia ve střední Itálii. Jeho první urbanizace proběhla v době římské, kdy byly vybudovány různé náboženské a světské stavby, které byly obehány mohutnými hradbami. Od té doby se město Assisium stalo kvetoucím obchodním střediskem. V roce 545 bylo obsazeno Góty, později ho dobyla Byzancie, až se nakonec dostalo pod vládu Langobardů a stalo se částí středověké Římské říše. Po roce 1000 prožívá Assisi období opětného rozkvětu, které vyvrcholilo ve 12. a 13.

století, kdy bylo svobodným městským státem. Do tohoto období spadá narození sv. Františka v roce 1182. Dnešní Assisi si zachovalo v neporušeném stavu svou staroměstskou podobu, čímž si současně uchránilo svou hlubokou duchovní tradici.

Městu vévodí mohutná gotická bazilika svatého Františka z Assisi s klášterem, založená roku 1228 ve třech patrech nad sebou, kde jsou pohřbeni sv. František i sv. Klára. Celý vnitřek je vyzdoben freskami od známého italského malíře a architekta Giotta di Bondone, které roku 1997 poškodilo zemětřesení.

V očekávání na stavbu většího chrámu odpočívaly ostatky svatého Františka od jeho skonu v roce 1226

v kostelíku S. Giorgio (sv. Jiří). Přáním svatého Františka bylo být pohřben na nejšmutnějším místě ve městě – na tzv. Pekelném návrší, pojmenovaném tak podle popraviště, které zde bylo. A právě tady byla vybudována bazilika. Papež Řehoř IX. kanonizoval během slavnostní bohoslužby dne 16. 7. 1228 Františka a následující den posvětil základní kámen baziliky. V roce 1230 byla dokončena stavba spodní části chrámu (Dolní baziliky), ve které byly uloženy ostatky svatého Františka 25. 5. téhož roku. Po uplynutí 23 let papež Inocent IV. posvětil celou baziliku. Aby byla stavba pevnější, bylo k ní po stranách dobudováno dvanáct bočních věží. Rovněž k Dolní bazilice byly později přistavěny boční kaple. V 18. století byl bazilice udělen titul baziliky patriarchální a roku 1939 byl svatý František prohlášen patronem Itálie.

Vstup do Dolní baziliky, chráněný portálem z 15. století s překrásnou gotickou růžicí, je ozdoben výjevy ze života svatých Františka, Kláry, Ludvíka a Antonína Paduánského, které jsou vyřezány na dřevěných dveřích. Interiér je plný vznešenosti, slabě osvětlený s nízkými klenbami. Hlavní loď má křížovou klenbu, jejíž výzdoba připomíná hvězdné nebe, fresky na stěnách se dochovaly částečně. Dvojí schody vedou do krypty, hrobu svatého Františka, vyprojektované v roce 1820 a přebudované v roce 1932. Jeho tělo se nachází ve sloupu obepnutém železnou mříží, který je uprostřed. Na bocích jsou čtyři výklenky, v nichž se nacházejí hroby nejoddanějších druhů sv. Františka – bratří Rufina, Angela, Massea a Leona.

Oltář baziliky stojí na 20 sloupcích, za kterým se nachází apsida a dřevěný chór.

Horní bazilika má gotické průčelí a tvoří jej bílý kámen a krásný portál se sloupky a lomenými oblouky. Nachází se v něm dva vchody a malá růžice. Horní část průčelí má trojúhelníkový tvar se dvěma okrouhlými věžičkami po bocích. Na levé straně průčelí vyběhá krytá lodžie dostavěná v 17. století. Vnitřní prostor jednodílné horní baziliky je gotický s křížovou klenbou osazenou na čtyřech podpěrách nesených štíhlými sloupy. Stěny jsou pokryté freskami a prostor osvětlují vitráže. Apsidu zdobí nádherný dřevěný chór z 15. století. Součástí je též zvonice vysoká 54 metrů.

Od roku 2000 je bazilika a další památky ve městě na seznamu světového kulturního dědictví UNESCO.

Tomáš Surý

K ZAMYŠLENÍ

Už nadešel čas milosti a svatopostní střídmosti, ta uzdravit má jako lék náš nemocný a smutný svět.

Den naší spásy přichází s jasem, jenž z Krista vychází, když srdce hříchem zraněné postem se k Bohu pozvedne.

Dej, Bože, ať půst držíme a myslí, tělem střídmi jsme, než projdem žitím pozemským k velikoncům nebeským.

(Breviář)

SVÁTOST POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH

Nemoc a utrpení patří k nejdůležitějším problémům, které podrobují lidský život zkoušce. V nemoci člověk zakouší vlastní bezmocnost, vlastní meze a svou ohroženost.

Nemoc může vést k úzkosti, k uzavření se do sebe, někdy dokonce k zoufalství a vzpouře proti Bohu. Může však také napomáhat člověku k větší zralosti, pomoci mu rozlišit v jeho životě to, co není podstatné a zároveň aby se zaměřil na to, co je důležité.

Církev věří a vyznává, že mezi sedmi svátostmi existuje jedna svátost určená zvláštním způsobem k tomu, aby posilovala ty, kteří jsou postiženi nemocí: pomazání nemocných.

Svátostí pomazání nemocných a modlitbou kněží celá církev odevzdává své nemocné trpícímu a oslavenému Pánu, aby jim ulehčil a zachránil je. Základní milostí této svátosti je milost útechy, pokoje a odvahy, aby člověk překonal potíže, které působí vážná nemoc nebo slabost stáří.

Skrze milost této svátosti dostává nemocný sílu a dar spojit se mnohem důvěrněji s Kristovým utrpením. Nemocní, kteří přijímají tuto svátost a „dobrovolně se přidružují ke Kristovu utrpení a k jeho smrti“ jsou tak „prospěšní Božímu lidu“.

Ježíš nemá jen moc uzdravovat, nýbrž i odpouštět hříchy: přišel uzdravit úplně celého člověka, duši i tělo; je lékařem, jakého nemocní potřebují. Jeho soucit se všemi trpícími jde tak daleko, že se s nimi ztotožňuje: „*Byl jsem nemocen, a navštívili jste mě.*“ (Mt 25,36)

Kdo může přijmout svátost pomazání nemocných?

Pomazání nemocných není svátostí jen pro ty, kdo se ocitli v krajním ohrožení života. Proto je příhodná doba pro její přijetí jistě už tehdy, když **věřící začíná být v nebezpečí smrti pro nemoc nebo stáří.** Vhodné je přijmout tuto posilu **v případě závažné operace, nebo náhlého zhoršení zdravotního stavu nebo i ženy před porodem.**

Převzato z internetu

NEBOJTE SE NEMOCNÝCH! POTŘEBUJÍ VÁS!

I já jsem se dřív bála. Bála jsem se nemoci, měla jsem strach z nemocnice. Dokud do ní nevstoupíš, nevíš nic o tom, jak se v ní žije. Ani mě nenapadlo, že je tolik lidí, kteří tak trpí, a tolik nemocných dětí, které se musí léčit. Myslela jsem si, že rakovina je zřídka nemoc, zatímco dnes je, bohužel, velmi častá.

Chtěla bych proto povzbudit ostatní lidi, kteří jsou zdraví, aby si uvědomili, že nejsou na světě sami. Existuje mnoho jiných, kteří se necítí dobře a trpí kvůli nemocem! A netrpí jen proto, že by je opustil chlapec nebo dívka. Lidé mají strach z nemoci a utrpení. Je hodně nemocných, kteří zůstávají osamoceni. Všichni jejich přátelé je opustí, protože se nemocných bojí. Nebojte se jich! Právě toto vzdání v nás nemocných probouzí obavy. Ale když jsou ostatní nablízku, stojí po našem boku, kladou nám ruku na rameno a říkají: „Uvidíš, že to zvládneš!“, pak vám to dává sílu žít.

Když nám nemocným ale nablízku není nikdo, ptáme se sami sebe: „Proč se ode mne tak vzdalují? Jestliže se nemoc ani netýká jich osobně a přece se tolik bojí, pak bych se asi měla bát taky. Proč bych měla bojovat za uzdravení, když při mně nikdo nestojí?“

Mne naštěstí nikdo neopustil, a dokonce i lidé, kteří mě neznali, se ke mně naopak přiblížili. Ne všichni ale mají takové štěstí. Chci proto zdůraznit, jak důležití jsou lidé, kteří jsou vám nablízku. A také jak důležitá je modlitba! Není třeba se modlit celý den a noc, ne, můžete být úplně normální mladí lidé. I já poslouchám hlasitou hudbu, ráda se bavím a nakupuju. Nejsem spokojena, dokud něco nevyvedu, bývám roztržitá a nešikovná. Někdy mám třebas pomoci doma s večeří a nechce se mi. Zkrátka jsem úplně normální holka. Ale přece si najdu čas, abych se večer pomodlila k Bohu, najdu si čas, abych jednou týdně na hodinu zašla na nedělní bohoslužbu.

*Giulie Gabrieliová,
Jednou nohou v nebi*

Silné, ale radostné svědectví z deníku a dopisů čtrnáctileté italské dívky, která vážně onemocněla a po dva roky bojovala o život. I když věděla, že její boj bude asi marný, nesly se tyto dva roky ve znamení radosti ze života, umění vidět věci jinak, než je běžně vnímáme, a prohloubení její víry.

LÁSKA

Chtěl bych vám něco říci o lásce.

Máte někoho rádi a očekáváte jeho lásku. V tom je naplnění lidského života. Cítíte to také tak? Jestliže ano, pak je důležité dobře porozumět tajemství lásky.

V postní době se nám - víc, než kdy jindy - odkrývá velikost Boží lásky v Ježíši

Kristu. Její velikost spočívá v ceně, kterou je schopen dát za naše vykoupení. A tou cenou je, že dává SÁM SEBE. Zkuste si to představit: mám někoho rád nebo ráda. Myslím na něj, chci být s ním. Chci mu dát všechno pro to, aby byl šťastný. Dám mu dárek, přinesu jí květinu. Ale zůstanu u ní, když bude nemocná, když se o ni budu muset starat a budu muset obětovat všechny své koníčky, setkávání s přáteli? Budu mu věrná, i když se mu nic nebude dařit a půjde od prohry k prohře? Jak moc budu schopen vzdát se svých plánů, představ a očekávání jen proto, abych učinil druhého šťastným? A dám za něj život, i když mě zradí, nebude o mě stát, bude chtít žít podle svého a v okamžiku zapomene na vše, co jsem pro něj kdy udělal? Obětuji svůj život za někoho, komu to bude lhostejné a ještě se mi bude do očí vysmívat? Každý si v duchu přiznejme, že naše sebeláska možná vítězí častěji a snadněji, než bychom si přáli.

A co dělá milující Bůh? Z lásky ke mně na sebe bere všechny moje zrady, mou ukrývanou pýchu, pro kterou nechci vidět, co ode mne žádá. Protože právě hledání toho, co ode mě očekává Bůh, je někdy obtížné, volím pro sebe buď snadnější cesty, nebo se po jeho vůli přestávám ptát úplně.

Postní dobou prozařuje postava milujícího Pána, který se z lásky k nám zříká sám sebe a bere na sebe všechno, čím jsme porušili lásku vůči němu, vůči lidem kolem nás i vůči sobě. A nabízí nám svou blízkost. V ní máme získat sílu k přemáhání strachu a k pravdivému pohledu do vlastního nitra. Máme možnost obnovit všechny vztahy lásky, které prožíváme. Nebojme se toho!

*Vojtěch Cikrle,
Aby mohlo vyrůst něco krásnějšího*

CO JE A CO NENÍ OBRÁCENÍ

Co je konverze, obrácení?

Ježíš nás vybízí: „Obrátte se a věřte evangelium“ (Mk 1,15). Uprímná touha po Bohu nás vede k odmítání zla a ke konání dobra. Naše pravé štěstí spočívá v přebývání v Bohu (srov. Jan 15,3). Z tohoto důvodu On sám provází naše snahy o konverzi. Co je to vlastně konverze, obrácení? Obrátit se znamená hledat Boha, jít s Bohem a chápavě následovat učení Ježíše Krista.

Co obrácení není? Obrácení není snaha o bezduchou seberealizaci. Člověk totiž není architektem svého věčného určení. Nejsme to my, kdo jsme učinili sami sebe. Máme vyšší určení. Mohli bychom říci, že konverze spočívá v tom, že se nepovažujeme za stvořitele sebe samých. Konverze spočívá v tom, že přijímáme závislost na Bohu, našem pravém Stvořiteli, závislost na lásce. NENásledovat jen vlastní úspěch, který pomíjí. Obrátit se neznamená následovat jen vlastní osobní úspěch, který pomíjí. Obrátit se znamená opustit každou lidskou jistotu a jednoduše v důvěře následovat Pána. Kdo se od něj nechá získat, nemusí se bát, že svůj život ztratí. On nás totiž miluje a na kříži za nás vydal sebe samého. Ztratíme-li svůj život z lásky, nalezneme jej!

*Podle promluvy Benedikta XVI.
na Popeleční středu 2006*

SVĚDECTVÍ

PLES, KTERÝ SE TĚMĚŘ NEKONAL

Dcera Beth mi rozjiskřenýma očima oplácela pohled v zrcadle salonu krásy. „Moc jí to sluší,“ řekla naše kadeřnice, která zrovna dokončila její účes. Tahle šťastná dívka si připadala jako královna plesu, na což v posledním ročníku střední školy měla právo. Přitom ještě před 6 měsíci lékaři sváděli urputný boj, aby jí zachránili život.

Roku 1999 v listopadu jela Beth na místě spolujezdce. Chtěly si s kamarádkou užít volný den a podívat se na nějaké video. V zatáčkách ztratil řidič kontrolu nad vozem a narazil do kmene stromu sotva půl kilometru od našeho domu. Když nám na dveře domu zaklepal šerif, odstartoval v nás noční můru všech rodičů.

Beth odvezli do nemocnice na operaci. Prognóza byla chmurná. Moje holčička měla zlomenou pravou

ruku, nohu a kyčel, rozdrčenou levou nohu a chodidlo. Na rentgenu se ukázalo několik prasklin a zhmoždění v oblasti pánve. Počáteční šance na přežití nebyly velké. Operující ortoped netušil, jestli pacientku jen záplatuje, aby se s námi mohla rozloučit v jakžtakž lidské podobě, nebo jestli ji opravuje na celý život. Strávila pět kritických dní napojená na přístroje a bojovala o život.

Za pouhých deset dní Beth už propustili domů, kde dlouhé dva měsíce strávila vleže a brala spoustu léků. Musela snášet každodenní odběry krve, zatímco se její spolužáci těšili na vánoční prázdniny a plánovali večírky. Když jí volali s přáním do nového roku, zrovna začínala vysazovat prášky od bolesti. Zatímco si spolužačky v katalogích a časopisech vybíraly šaty na absolventský ples, Beth začala s trénováním ochablého svalstva od pasu dolů.

Koncem ledna dceři odstranili ocelové tyče z kyčlí a začala se znovu učit chodit. Naše domácí rehabilitační sestra dala Beth seznam cviků. Byla odhodlaná dosáhnout maximálního úspěchu.

K prvnímu květnu už se skoro dostala k normálu a chtěla jít na ples. Bála jsem se, že ten dlouhý večer na ni bude příliš, ale trvala na svém. A když jsem pozorovala, jak si nadšeně zkouší jedny šaty za druhými a jak se těší, vychutnávala jsem si okamžik, který se vůbec nemusel stát.

Nehoda změnila Bethino vnímání a oceňování života. Je vděčná za drobnosti, jako že se může osprchovat bez pomoci nebo popěstovat svou malou sestřičku. Má teď sice trochu jiný krok a při únavě kulhá, nicméně její zotavení je doslova zázrak.

Slepičí polévka pro matku a dceru

PAMÁTKY U NÁS

KAPLE SV. JANA NEPOMUCKÉHO

Kaple stojí ve Svatém Štěpáně kousek od hlavní silnice za mostem směrem k horní části obce.

Kaple sv. Jana Nepomuckého byla postavena a vysvěcena 6. října 1844, současně s ní se světily i dva kříže v obci. Uvnitř se nachází dřevěná socha sv. Jana z 19. stol.. Sloužila sklářům a byla vstupem do osady Nová Huť (Sv. Štěpán). Kaplička byla pokryta šindelem v roce 1981.

Během roku 1982 byla provedena vnější a vnitřní oprava kaple. Zvenku i vnitřku byla omítnuta, vymalována, opatřena novou malou věžkou se zvonkem. Práci vykonali brigádníci. Současně byla i zrenovována socha panem J. Káňou z Návojné.

Památná místa farnosti brumovské

SVATÍ

SV. GABRIEL POSSENTI (27. 2.)

Narodil se 1. 3. 1838 v Assisi a při křtu dostal jméno František. Jeho matka Anežka pocházela ze šlechtického rodu Frisciotti a otec Sante Possenti byl starostou v Assisi.

Brzy mu zemřela matka a v něm se hluboce zakořenila láska k Panně Marii Bolestné. Byl jinak veselý a společenský. Rád vynikal a byl veselým kamarádem, milujícím společenský život. Držel se módy, navštěvoval divadla i zábavy. Přezdívali mu malý tanečník. Povahu měl vznětlivou a byl citlivý na pokárání. Modlil se a v jeho životě působila milost Boží. Chtěl si za každou cenu zachovat čistotu. Čtyřikrát se závazně rozhodl, že půjde do kláštera, ale ve víru života jako by na to zapomínal. Na klášter myslel dvakrát v těžké nemoci, když se při lovu poranil vlastní puškou, a při náhlé smrti své sestry. Pak při účasti na jedné mariánské pobožnosti měl pocit, že nebeská Matka na něj pohlédla a řekla

mu: „Františku, svět není pro tebe, jdi do kláštera!“ Tehdy zvítězila milost a on do konce života na tu chvíli vzpomínal.

Vstoupil do přísného řádu pasionistů v Morovalle, i když ho přátelé zrazovali. Jako ostatní v řádu učinil slib stálého rozjímání o utrpení Páně a slíbil, že bude šířit pobožnosti k trpícímu Spasiteli. Proto členové řádu nosili na levé straně černého roucha srdcovitý štítek, kde byly znázorněny nástroje utrpení Páně. František přijal řádové jméno Gabriel od Bolestné Panny Marie a řád se všemi povinnostmi si zamiloval celým srdcem. Sliby složil 22. 9. 1857 a dokončil filozofická a teologická studia. Až o 4 roky později přijal nižší svěcení.

Po celou dobu se držel těchto zásad: Dokonalost není ve velkých a mimořádných činech, ale v tom, že dobře vykonáváme své povinnosti. Cena skutků je závislá na dobrém úmyslu a vnitřním smýšlení.

Měl neobyčejnou lásku k chudým. Sklon k tomu měl už od dětství. Když jako chudý řeholník nemohl dát chudým almužnu, řekl jim alespoň několik vlídných slov a pomodlil se za ně Zdravas Maria, aby jim Matka Boží seslala dobrodince.

Zemřel ve věku 24 let, s obrazem Bolestné Matky, kterou posledními slovy volal: „*Matko moje, pojď rychle!*“ Tím se vyplnilo jeho nejvroucnější přání – zemřít mladý. Obával se, že by mohl v pozdějším věku ochabnout ve službě Bohu. Bolesti své nemoci (objevili se u něj příznaky tuberkulózy) snášel s hrdinskou láskou.

Převzato z internetu

VYPŘÁVĚJ MI O DESATERU

BOŽÍ PLÁN

„*Aby se člověk stal skutečně člověkem.*“

Byl šestý den stvoření a vesmír byl plný všelijakých krás.

Andělé zpívali a tančili kolem Boha, který se velice bavil. Všechna stvoření tančila a seřadila se, aby pozdravila Boha, který se rozhodl zcela jim darovat ten nádherný svět, který stvořil. Každému z nich dal úkol, aby všechno dobře fungovalo, a všichni byli šťastní.

„Ty, slunce, musíš přijít vždycky, každé ráno, přesně a včas. Bez tebe by na zemi nebyl život.“ A slunce se spokojeně rozzářilo. Potom přišly na řadu mraky, vítr, oheň a pak postupně před Boha předstupovalo každé stvoření, aby se dozvědělo, jaký je jeho úkol.

Trnitý keř zašuměl, když kolem něj prošel Stvořitel, a ten se na něj laskavě podíval a pohladil ho: „Neboj se. Budeš na zemi jiskřičkou krásy.“ A vykvetla růže. „A ty budeš všem dělat radost svým zpěvem,“ řekl slavíkovi. „A ty budeš všechny učit pokoře,“ pošeptal blešce. „Budeš radostně a lehce tančit ve vodě,“ vysvětlil delfínovi. Slon byl trochu nešťastný ze svého dlouhého nosu, zdálo se mu to trochu moc. „Nedělej si starosti,“ uklidňoval ho Bůh. Tam, kam tě posílám, bude čas to horko a ty jsi velký a silný: tenhle dlouhatánský nos ti umožní dát si osvěžující sprchu.“

Poslední se jako vždycky dostavil člověk. Bůh ho něžně objal a zašeptal: „Synu můj, tobě jsem světil celý svět. Není to snadný úkol, ale všechno dopadne dobře, když si budeš pamatovat moje slova. Poslouchej!“ A Bůh řekl člověku deset slov.

Bylo to deset slov, aby člověk byl skutečně člověkem. Ale člověk těch deset slov zapomněl. A tak o mnoho let později Bůh ta slova zopakoval svému blízkému příteli, Mojžíšovi, který je napsal na kamenné desky a potom do Bible. A tohle je těch deset slov, kterým se říká také Desatero, neboli Desatero přikázání:

1. Já jsem Pán, tvůj Bůh. Nebudeš mít jiné bohy mimo mne. 2. Nevezmeš jména Boží nadarmo. 3. Pomni, abys den sváteční světil. 4. Cti otce svého i matku svou, abys dlouho živ byl a dobře se ti vedlo na zemi. 5. Nezabiješ. 6. Nesešmilníš. 7. Nepokradeš. 8. Nepromluvíš křivého svědectví. 9. Nepožádáš manželky bližního svého. 10. Nepožádáš statku bližního svého.

Bruno Ferrero, Vyprávěj mi o Desateru

„A byl tam s Hospodinem čtyřicet dní a čtyřicet nocí; chleba nepojedl a vody se nenapil, nýbrž psal na desky slova smlouvy, desatero přikázání.“

(Ex 34, 28)

BLAHOPŘÁNÍ

Lásky a radosti ať máte nejvíce, protože život bez nich je jak knot bez svíce. Milí oslavenci, ať toto přáníčko potěší vaše srdíčko. Fm

Z LITURGIE

26. 2. 2023 1. neděle postní

„Ježíš se čtyřicet dní postí a je pokoušen“

1. čtení: Gn 2,7-9;3,1-7

2. čtení: Řím 5,12-19

Evangelium: Mt 4,1-11

Ježíš byl vyveden od Ducha na poušť, aby byl pokoušen od ďábla. Když se postil čtyřicet dní a čtyřicet nocí, nakonec vyhladověl. Tu přistoupil pokušitel a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, řekni, ať se z těchto kamenů stanou chleby.“ On však odpověděl: „Je psáno: ´Nejen z chleba žije člověk, ale z každého slova, které vychází z Božích úst.´“ Potom ho ďábel vzal s sebou do svatého města, postavil ho na vrchol chrámu a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, vrhni se dolů. Je přece psáno: ´Svým andělům dá o tobě příkaz, takže tě ponese na ruce, abys nenarazil nohou o kámen.´“ Ježíš mu odpověděl: „Také je psáno: ´Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha.´“ Zase ho vzal ďábel s sebou na velmi vysokou horu, ukázal mu všechna království světa i jejich slávu a řekl mu: „To všechno ti dám, jestliže padneš a budeš se mi klanět.“ Tu mu Ježíš řekl: „Odejdi, satane! Neboť je psáno: ´Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jen jemu sloužit.´“ Potom ho ďábel nechal – i přistoupili andělé a sloužili mu.

Ozvěna slova:

„Pokání, čiňte pokání, obraťte se.“ Ježíšova výzva k pokání a k obrácení, jako již u proroků, není zaměřena především na vnější skutky, žíněné roucho a popel, posty a umrtvování, nýbrž na obrácení srdce, na vnitřní pokání. Bez něho zůstávají kající skutky neplodné a lživé. Vnitřní obrácení naopak nutí k tomu, aby se tento postoj projevil na venek kajícími skutky. Tedy postit se jen proto, abych si jen v duchu odbyl postní den, jen proto, že je půst, to by bylo málo. Byl by to lživý postoj, jen vnější gesto bez vnitřního obsahu. Výzva k pokání a k obrácení, kterou slyšíme z postní doby nás vede k obrácení srdce a k vnitřnímu obrácení. A jestliže se obrátíme ve svém srdci, potom se změní i naše skutky, vztah k sobě samému, vztah k Bohu a vztah k bližnímu. To jsou tři roviny, na kterých se odvíjí náš život. Nám se ale láska k Bohu, láska k bližnímu a láska k sobě samému občas nedaří. Je nemocná, špatná, plná chyb. A proto musí přicházet výzvy k obrácení, abychom porovnali tyto své

vztahy a uzdravili tuto nemocnou lásku. To má za úkol postní doba, která nás k tomu intenzivně vybízí. Že se náš vztah k Bohu zlepšil, to se projeví skrze modlitbu. Že se náš vztah k bližnímu změní, to se projeví dobrými skutky. Že se můj vztah k sobě samému změní, to se projeví tím, že se budu více ovládat a více přemáhat, že si odřeknu věci zbytečné nebo věci škodlivé. Kéž bychom tedy dokázali vnímat tuto postní dobu jako dobu velké Boží milosti. Bůh nám nabízí čtyřicet dní k tomu, abychom znovu oživila a prohloubila své vztahy k němu, k sobě a k bližním.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Evangelizační úmysl:

Za farní společenství. Modleme se, aby se farnosti žijící v opravdovém společenství stávaly stále více komunitami víry, bratrství a pohostinnosti vůči těm nejpotřebnějším.

Národní úmysl:

Za kontinentální synodální setkání. Modleme se, aby mezinárodní synodální setkání v Praze přispělo k nalézání Boží vůle pro místní církve v Evropě.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

- „Ale no tak, budeš vypadat dobře i v tričku XXL,“ zašeptala čokoláda a mrkla na mě oříškem.
- „Neboj, Jano, to dokážeš!“ říká zubařka. „Ale já se jmenuju Eliška,“ odpoví dítě. „Já vím. Jana se jmenuju já.“
- Milý deníčku, dnes jsem dostala svoji první výplatu a pochopila jsem, že se musím hodně dobře vdát.

MŠE SV. V SIDONII

- 4. 2. Za rodiče Vaculkovy
- 11. 2. Za rodiče Aloisii a Zdeňka Minářovy, za Danuši a Zdeňka Šimkovy
- 18. 2. Za rodiče Františku a Josefa Kostkovy
- 25. 2. Za rodiče Švachovy

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC ÚNOR 2023

1.	ST	17.00	Za + rodiče Josefa a Anežku Zvoníčkovy, + rodinu Krutkovu, Sedlačíkovu, Zvoníčkovu, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
2.	ČT	7.30 17.00	Za + prarodiče Vilímkovy, jejich + děti, + pravnučka Petra, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
3.	PÁ	7.30 17.00	Za nemocné Za + rodiče Bartozelovy, + sourozence, + dcery Marii a Anežku, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
4.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
5.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Pindřákovy, + zetě Františka Ptáčka a Boží požehnání pro živou rodinu Za nedožitych 60 let Josefa Skřeka, + rodiče, strýce, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za farníky
6.	PO	7.30	Za + rodiče Emilii a Aloise Dohnalovy, duše v očistci a Boží požehnání pro celou živou rodinu
7.	ÚT	17.00	Za + Marii Březáčkovu, + manžela Františka, + syna Václava, + rodiče, sourozence Šenkeříkovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
8.	ST	17.00	Za + syna Aloise, + otce, + rodinu Valčíkovu a duše v očistci
9.	ČT	17.00	Na poděkování za dožití 80 let, s prosbou o Boží požehnání, zdraví a ochranu Panny Marie do dalších let
10.	PÁ	17.00	Za + Marii Řehákovou, jejího + manžela, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
11.	SO	7.30	Za nemocné
12.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Antonína a Marii Strnadovy, + zetě Jiřího a duše v očistci Za + Věrku Slaběňákovou, + rodiče Matějčkovy, + Josefa Orsáka a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
13.	PO	16.00	Za + manžela, jeho + otce, 2 + bratry, za všechny + z rodiny Jelínkové, za nemocnou osobu, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
14.	ÚT	17.00	Za + Radka Chytila, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
15.	ST	17.00	Za + Stanislava Dorňáka, dvoje + rodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
16.	ČT	17.00	
17.	PÁ	17.00	Za + Ladislava a Františku Sucháčkovy, + syna Ladislava, + rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
18.	SO	7.30	
19.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + syna Františka, + Františka Kostku a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Jana Šerého, + rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
20.	PO	7.30	Za + rodinu Kosovu, Rolkovu, Vágnerovu a Gattmaierovu, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
21.	ÚT	17.00	
22.	ST	7.30 17.00	
23.	ČT	17.00	Za + Marii Staníkovou, jejího + manžela Jaroslava, + syna Ladislava, + rodiče Staníkovy a Kostkovy a Boží požehnání pro živou rodinu
24.	Pá	17.00	Za + rodiče Vaškovy, jejich + sourozence, + syna Josefa, + zetě Miroslava, Boží ochranu a uzdravení duše i těla pro živou rodinu
25.	SO	7.30	Na poděkování za všechny přijaté milosti pro rodinu Liškovu, Manišovu, Šebákovu, Esteřákovu, Skálovu a duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání
26.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Suré, Karafiátovy, + rodinu Novákovu, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Sopkovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
27.	PO	7.30	Za + Marii a Jaroslava Bačovi, + rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
28.	ÚT	17.00	Za + Anežku Stružkovou, + rodinu Matějčkovu, Stružkovu, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. • Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. • Uzávěrka do 10. každého měsíce. • Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio